

Dr. Schläffer Erzsébet

1930–2006

A karácsonyi ünnepek előtt, rövid ideig tartó, súlyos betegség után, december 20-án elhunyt dr. Schläffer Erzsébet, a Magyar Radiológusok Társasága Gyermekradiológiai Szekciójának első elnöke, a magyar gyermekradiológia egyik úttörője.

Dr. Schläffer Erzsébet 1930. július 25-én született Újpesten. A Budapesti Orvostudományi Egyetemen szerzett diplomát 1956-ban. Végzése után a Szent László Kórház gyermekosztályára került, ahol klinikai tanulmányai mellett már korán érdeklődést mutatott a gyermekradiológia iránt. Vezető főorvosai, Agusztin Vince és Binder László, a gyakorlati feladatok végzése mellett, bevonták a tudományos munkába is, amelynek során szakorvosjelöltként mintegy 300 beteg anyagát feldolgozva írt tanulmányt a gennyes tüdőgyulladásokról, illetve csontvelőgyulladásokról. 1967-ben pályázat útján elnyerte az Apáthy István Gyermekkorház (ma Bethesda Kórház) Gyermekradiológiai Osztályának vezető főorvosi állását.

A gyermekgyógyászatra specializálódott kórházban újjászervezte a röntgenosztályt, és igyekezett a kornak megfelelő színvonalú diagnosztikai munkát kialakítani.

1977-ben javaslatot tett Zsebők professzornak, a Magyar Radiológus Társaság elnökének, hogy a társaságon belül hozzanak létre gyermekradiológiai szekciót. Zsebők professzor megadta ezt a lehetőséget, és Schläffer Erzsébetet bízta meg ennek vezetésével, akit aztán kétszer újraválasztottak elnöki pozíciójában, így mintegy 10 éven keresztül ő volt a szekció vezetője.

Igyekezett a hazai fejlesztéseken kívül jó kapcsolatot kialakítani a szomszédos országok gyermek-

radiológusaival, így többek között igen gyümölcsöző együttműködés alakult ki mindkét német állam társaságával, valamint a cseh, a lengyel, a román gyermekradiológusokkal, illetve az Európai Gyermekradiológus Társasággal. Ezen évek során szinte évente voltak a szekció által szervezett továbbképző kurzusok, gyermekradiológiai témájú kongresszusok, amelyeken nemritkán nyolc-tíz nemzet gyermekradiológusai is részt vettek.

Az új diagnosztikai lehetőségek is felkeltették érdeklődését, így 1989-ben hat hónapot töltött Münsterben, ahol a gyermekgyógyászati ultrahangdiagnosztika alapjait sajátította el.

Fontos feladatának tartotta az oktatást, így különböző fórumokon számos továbbképző előadást tartott. Összességében a 70 tudományos előadáson kívül mintegy 60 dolgozata jelent meg különböző hazai és nemzetközi folyóiratokban.

Munkásságának elismeréseképpen 1976 és 1985 között négy jelentős kitüntetést kapott: többek között az Egészségügy kiváló dolgozója egészségügyi miniszteri dicsérettel, és a Budapestért emlékéremmel tüntették ki. Elsők között kapta meg a Gefferth Károly-emlékérmét is, amely a gyermekradiológiai szekció legnagyobb elismerése.

Nyugdíjba vonulása után sem szakadt meg a kapcsolata a szekcióval, rendszeresen eljárt a Magyar Radiológusok Társasága és a szekció hazai és nemzetközi üléseire, tanácsaival, tapasztalataival továbbra is részt vállalt a szekció életében.

Halálával nagy veszteség érte a magyar gyermekradiológiát. Emlékét szeretettel megőrizzük!

dr. Lombay Béla